

Hämeenlinnan Insinöörit on muuttunut kaupungin mukana

Hämeenlinnan Insinöörit syntyi 70 vuotta sitten pääosin paikallisten rakentajien ja rakennusinsinöörien toimesta. Vuosikymmenten aikana paikallisten isojen teollisuusyritysten palveluksessa olevista insinööreistä on tullut vireään yhdistyksen ydinjoukko.

■ TEKSTI ja KUVA: Jari Rauhamäki

Matti Lepistö, Timo Grön ja Ari Viiala ovat Hämeenlinnan Insinöörien 2000-luvun puheenjohtajia.

Hämeenlinnan Insinöörien toiminnassa pitkään olleen **Matti Lepistön** mukaan paikallisilla rakennusliikkeillä oli tärkeä rooli, kun Hämeenlinnan Insinöörit perustettiin vuoden 1946 joulukuussa ”teknillisenä yhdistyksenä” paikallisessa ravintola Ehossa.

– Paikallisista rakentajista ja rakennusinsinööreistä se lähti. Oli Kummilaa ja muita isoja rakennusliikkeitä. Seuraavassa vaiheessa tulivat teknisten alojen opettajat, Lepistö kertoo.

Ensimmäisenä toimintavuonna yhdistykseen kuului vain yhdeksän jäsentä. Ensimmäisinä vuosikymmeninä jäsenkasvu oli hidasta; sadan jäsenen raja rikkoontui vasta 1960-luvun toisella puoliskolla.

YHDESSÄOLOA JA YHTEISTYÖTÄ

Vanhoiden asiakirjojen perusteella Hämeenlinnan Insinöörien syntyminen ja kehittyminen noin 800 jäsenen ammatti-identiteettiä ja yhteisöllisyyttä vaalivaksi yhdistykseksi noudattaa tuttua kaavaa. Teollisuuden ja teknillisen koulutuksen muutokset ovat muovanneet Hämeenlinnan Insinööreistä itsensä näköisen.

Toiminnan painopiste on ollut tehdä asioita yhdessä yksin ja yhteistyössä naapuriyhdistysten kanssa. Perinteisten pikkujoulujen lisäksi yhdistys on järjestänyt yritysvierailuja ja teatterimatkoja, käynyt teknisillä messuilla Ruotsissa sekä kannustanut jäsenistöä liikkumaan monin eri tavoin.

– Oma sähkövuoro meillä on ollut pian kaksikymmentä vuotta, sponsoroimme jäsenten uinti- ja keilailuvuoroja ja niin edelleen, Lepistö kertoo.

YTN:n myötä työmarkkinaedunvalvonta tuli vahvasti kuvaan mukaan. Yhdistyksessä on ollut useita pitkäaikaisia ylempien toimihenkilöiden luottamusmiehiä alueen yritysissä.

– Esimerkiksi minä ja Ari olemme olleet pitkään Patrian luottamusmiehiä. Meillä on ollut edustajia YTN:n taustaryhmissä ja liiton työehtosopimusvaltuuskunnassa. Työmarkkinatoiminnan rooli ja osuus ovat vahvistuneet toiminnassa koko ajan, vuosina 2012–13 yhdistystä johtanut **Timo Grön** sanoo.

EI OPPI OJAAN KAADA

Hämeenlinnan insinöörit ovat jo varhain oivaltaneet myös elinikäisen oppimisen merkityksen. Kun 1960-luvulla valmistuneet insinöörit olivat niin sanottuja laskutikkuisinsinöörejä, 1970-luvulla yhdistyksen hallituksessa heräsi ajatus järjestää jäsenille koulutusta digitaalitekniikasta ja ohjelmoinnista.

Kun yhdistyksen hallituksessa oli alan hallitseva Kiipulan ammattikoulun teknisen puolen rehtori **Eino Tuuri**, pohdinnan tuloksena syntyi kahtena perättäisenä vuotena iso, jäsenille ilmainen koulutustapahtuma. Siellä käytiin läpi digitaalitekniikan alkeita ja perehdyttiin basic-ohjelmointiin.

– Näitä eksoottisilta kuulostavia kursseja on järjestetty muitakin. On opeteltu ensimmäisten tietokoneiden käyttöä, käyty läpi reikäkortteja ja -nauhoja, Lepistö muistelee.

Yhdistyksen jäsenmäärä on kasvanut tasaisesti kahta viimeistä vuotta lukuun ottamatta. Kun suurimmat jäsenkunnan työpaikat ovat Patria, SSAB ja KCI, jäsenmäärän kasvun hidastumiselle ja kääntymiselle laskuun löytyy luonnollinen selitys.

– Kaupungista on kadonnut yli 2 000 teollista työpaikkaa. Ensin katosivat työt työntekijöiltä, nyt firmoista lähtee ylempiä toimihenkilöitä. Ja kun työpaikka menee, moni jättää myös kaupungin. Ja se näkyy, sanoo yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja **Ari Viiala**.

HYVÄ OHJE 1950-LUVULTA

2000-luvun puheenjohtajakolmikko kehuu yhteistyötä Hämeenlinnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden kanssa. Vaikka suunnittelu- ja tuotekehityslinjan karkaaminen Riihimäelle harmittaa konepuolen insinöörejä, HAMK on selvästi paikkakunnan insinöörien ylpeydenaihe.

Jäsenmäärän kehitys on askarruttanut Hämeenlinnan Insinöörejä ennenkin. Jo 1950-luvulla yhdistyksessä kiinnitettiin huomiota siihen, että johtokunnan aktiivijäsenten lukumäärä ei ole kasvanut samassa suhteessa kuin insinöörien määrä.

Niinpä johtokunta lähetti kaikille seudulla asuville insinööreille kirjeen, jossa oli muutamia hyviä ohjeita elämää varten. Kirjeessä muun muassa todettiin, että yhteisen harrastuksen piirissä tutustuu parhaiten toisiin ja löytää ystäviä. Eikä mikään ihmiselämä voi täyttää tarkoitustaan, ellei se liity myös muiden elämään.

Kirjeen ohjeet sopivat edelleen hyvin yhdistyksen toimintaan. Hyvä tilaisuus uuden ystävien löytymiseen tarjoutuu toukokuun 20. päivän iltana, kun yhdistys juhlii Aulangolla Insinööriliiton edustajakokouksen yhteydessä tasavuosia.